

Čtvrtletník

Jablíčko

časopis Sociálních služeb HB

2/2016 ročník 6.

číslo 22

www.ssmhb.cz

strana 3

**Příběhy
brodských domů**

strana 8-9

**Zahrada
našeho života**

strana 12

Snoezelen

Stáří pomáhá

Že staří a nemocní už nemůžou pomáhat? Opak je pravdou! Důkazem toho byla dobročinná akce s názvem Knycká pětihodinovka – aneb potíme se pro

slané. Naši klienti se zúčastnili hned dvakrát, a to pečením slané pečiva pro účastníky a pochodem dané trasy. Příjemný letní den jsme si užili nadmíru a

zakončili opékáním špekáčků.

**Zdeňka Lehmannová,
terapeutka**

Chcete přispívat do Jablíčka? Máte pro nás nějaké nápady, připomínky?
Napište nám na terapie@ssmhb.cz!

Úvodník ředitelky

Setkání lidí různých generací přináší našim klientům mnoho zajímavých zážitků, a proto bych se ráda zmínila o několika akcích, které proběhly v Sociálních službách v jarních měsících. Domov pro seniory navštívily děti ze základních škol Wolkerova a Nuselská se svým krásným vystoupením přinesly radost našim klientům. Též se musím zmínit o besedě spisovatele pana Františka Uhra a pravidelných promítání pana Kotlase, který ač sám senior zpřijemňuje denní život našim klientům filmy, které sám natočil po toulkách naší krásnou přírodou. Za to si zaslouží velký

dík. Dalšími akcemi jsou výlety do okolí například na Peleštrov, kde si v příjemném prostředí přírody naši klienti zazpívali za kytarového doprovodu paní Ranecké lidové písničky. Též vystoupení dechových hudeb v Dolní Krupě přineslo radost klientům domova pro seniory. Nemohu opomenout charitativní sportovní akci Knycká pětihodinovka - běh ve prospěch dětí s cystickou fibrózou, kterého se účastnilo 12 vozíčkářů s doprovodem. Ostatní klienti sociálních služeb se zúčastnili symbolicky. Napekli na tuto akci slané pečivo, které se na místě symbolicky rozdávalo ve spojitosti s onemocněním dětí cystickou fibrózou (slané děti). Mezigenerační propojení této sportovní akce ve prospěch dobré věci, přineslo dobrý pocit všem, co se této úžasné akce zúčastnili. V naší pracovní terapii se též vyráběla hlavní cena (molitanový muž) pro vítěze triatlonu „Molitanový muž“, kterou slavnostně naše klientky společně s představiteli města předaly vítězi na Havlíčkově náměstí 18. června.

V posledním červnovém jsme strávili společně strávený den se studenty Univerzity Palackého v Olomouci, kteří si pro nás připravili zajímavý program.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří mezi nás přijdou a přinesou radost našim seniorům.

Magdalena Kufrová,
ředitelka SSMHB

Každý den

Jan Noha

Každý den se něco děje,
každou vteřinu.
Vzlétá pták
a člověk vzlétá,
myšlenka jde kolem světa
a tajemství vystupuje
někde ze stínu.

Tak být při všem, co se děje
na moři či souši.
S člověkem být,
který vzlétá,
s myšlenkou jít kolem světa
a tajemství přitom vidět,
když je člověk zkouší.

BLAHOPŘEJEME

V uplynulých měsících
oslavili narozeniny:

DUBEN

Zimmermannová Ludmila
Fousková Olga
Pelikánová Jiřina
Nezbedová Zdeňka
Zpěvákova Helena
Aubrechtová Libuše
Vaněk Jaroslav, Mgr.
Urbanová Anděla
Musilová Marie
Domovinka:
Coufal Jaroslav
Henzlová Jana

KVĚTEN

Holíková Věra
Dočekalová Marie
Lebedová Božena
Myšíčková Miroslava
Paušima Stanislav
Zadinová Anna
Tůmová Marie
Štětina Vladimír
Šanderová Irenka
Neufus Václav
Matějková Marta
Domovinka:
Kovářová Bohumila
Niklová Věra
Schwarzová Jiřina

ČERVEN

Felix Miloslav
Horníčková Anna
Čiháková Jaroslava
Endrlová Zdeňka
Čechová Anna
Švecová Zdenka
Hošek Jindřich
Jaroš Jan
Koukolová Věra
Lančaričová Zdeňka
Brtna Josef
Domovinka:
Kruntorádová Liduška
Prokop Antonín
Rybenská Zdenka
Šrámek Miroslav
Zástěrová Milada

Pozvánka na výstavu Příběhy brodských domů

Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě připravila ve spolupráci se zdejší Státním okresním archivem, Střední průmyslovou stavební školou a Muzeem Vysočiny na druhou polovinu prázdnin a počátek září velmi zajímavou výstavu. Stavební plány, fotografie a další obrazové dokumenty provedou návštěvníka ve zkratce stavebním vývojem města. Nebude chybět ani model starého Brodu od studentů stavební průmyslovky.

Část exponátů představuje také zajímavou sondu do minulosti sociální péče ve městě. Obec se starala o své méně majetné, staré a nemocné příslušníky již od středověku. Bohužel plány či podrobnější vyobrazení nejstaršího špitálu, který stával u kostela sv. Kateřiny a byl zcela zlikvidován na počátku druhého desetiletí minulého století, se nedochovaly. Naopak zájemce může získat dobrý přehled o navazujících zařízeních od konce 19. století, kdy ve městě vznikaly nové systémy sociální péče.

Podívejme se proto nyní alespoň ve zkratce na dvě zařízení, která pečovala o staré občany. Jedno z nich v nepříliš pozměněné podobě stojí od založení

na svém místě dodnes, i když slouží poněkud jiným účelům. Měšťanský chudobinec vycházel z tradice původního špitálu u sv. Kateřiny. Na stavebních parcelách po dvou vyhořelých domech v dnešní Příčné ulici postavil přízemní objekt svým nákladem známý zdejší podnikatel a politik Vojtěch Weidenhoffer v letech 1893 – 1894. Budovu čp. 191 i s přilehlými pozemky věnoval po slavnostním otevření 21.10. 1894 městu. Plné zaopatření našlo v chudobinci 13 osob. O další čtyři místa se zvýšil počet klientů ústavu v r. 1898 na počest padesátiletého jubilea panování císaře Františka Josefa I. Obsluhující personál tvořily šedé sestry III. řádu sv. Františka Serafinského.

Jak napovídá název, ústav v Příčné ulici měl poskytovat útočiště přestárlým měšťanům a měšťankám, o něž se nemohl nikdo z rodiny ve stáří již postarat. Rozvoj průmyslu a obchodu od sedmdesátých let předminulého století měl za následek nebývalý přírůstek obyvatelstva v Brodě, který s sebou ovšem přinášel v důsledku zvětšování majetkových rozdílů i určité eroze tradičních rodinných vztahů také

Městský chudobinec krátce po dostavbě v r. 1907. V pozadí je vidět nemocniční kaple.

nemalé sociální problémy. Již trvale usazení lidé, kteří vesměs pocházeli z venkova, často ztratili faktický i právní poměr k svému někdejšímu prostředí a v případech sociální potřeby péče o ně ležela na bedrech městské správy. Obecní zastupitelstvo se proto rozhodlo postavit městský chudobinec na západní straně dnešní Masarykovy ulice, přibližně proti dnešnímu obchodnímu domu Alej. Podle návrhu ing. arch. Karla Pokorného zde vybudovala stavební firma Otakara Lišky v letech 1906 – 1907 jednopatrový objekt. Tento městský chudobinec disponoval 16 pokoji o dvou až třech lůžkách. V chudobinci měl služební byt také jeden z městských strážníků, který tu mimo jiné dohlížel i na pořádek. Kromě těchto dvou ve stručnosti popsaných ústavů patřila do systému sociální péče také další zařízení, která spravovalo město. Na výstavě se tak divák může blíže seznámit i s dokumenty o místním sirotčinci, dětské opatrovně či městském chorobinci.

Budova někdejšího měšťanského chudobince v Příčné ulici nyní slouží potřebám mateřské školy

Miloš Tajovský

Pamětníci starých časů ještě žijí

Pokračování: Věřte, nevěřte!

Byla sobota v dubnu 1945. Po obědě seděli manželé na lavičce před domem. Dívali se jak se příroda probouzí k životu, stromy se začínaly zelenat, ptáci štěbetali a poletovali v hejnech sem a tam. Řeka Bečouška se pod slunečními paprsky třpytila jak ze stříbra. Krásný pohled. Dcera a syn se honili se psem po zahradě. Služebná Mařenka, sedmnáctiletá děvče, byla už členem rodiny a každou sobotu a neděli odpoledne měla volno. Někdo zazvonil u vrat na zvonek.

Vrata byla u silnice a dům až na druhé straně na konci zahrady. Signál se nesl do domu. Rodiče nečekali žádnou návštěvu. Přišel mladší pán s velkou kyticí. Dcera a syn se také přišli podívat, kdo to přišel a pána pozdravili dobrý den. Matka energicky dala rukou pokyn dětem, bez jediného slova, aby šly do domu. Děti uposlechly a schovaly se pod otevřené okno v přízemí. Přes záclonu se dívaly, co se bude dít.

Slyšely, že se pán otci představil a dále hovořil: "Já nemám jen pět závodních koní, kteří jsou mým největším majetkem, ale krásný výnosný statek, kde trvale zaměstnávám deset stálých pracovníků. Jsem

svobodný a přišel jsem si říci o..."

Tu ho otec přerušil: "To je všechno krásné, ale vy jste pro ni přece jenom moc starý".

Návštěvník odvětil: "Ale vy pane otče také."

"Vždyť je to má dcera, to je přece normální!" Otec měl stále nechápavý, udivený výraz. Teď se do toho vložila matka.

"Ale tatíčku, pán mluví o mně a ne o dceři! My tě chceme poprosit, abys dal souhlas k mému rozvodu s tebou. My se máme s Vaškem rádi a chceme se vzít."

"Cože?" vzplanul manžel velkým hněvem. Vytrhl manželce z rukou kyticí a vší silou ji mrskl po hlavě nápadníka. A to opakoval do té chvíle, než se nápadník vzpamatoval, že nepochopil a bleskurychle se otočil a upaloval po cestě zpět ke vratům. Dcera se synem se rychle přesunuli do prvního patra, kde oknem bylo vidět na celou cestu až k vratům. Okno bylo též otevřené, takže vše slyšeli a viděli. Otec s kyticí utíkal za ním, mával s kyticí za jeho zády. Doháněl ho. Chtěl ho kopnout do zadnice. Tento manévr se mu nepovedl. Pantofel vzlétl do vzduchu a náhoda tomu asi chtěla, že mu padl na hlavu. To ho rozlítlo natolik, že přestal utíkat

a za drzounem volal všechna hanlivá slova, která jsou v češtině známá. Syn se celému divadlu srdečně smál na celé kolo. Větrelec se ani nenamáhal, aby za sebou dvířka u vrat zavřel. Už se nikdy neukázal. Manželka však byla vyděšena a volala za manželem: "Tatíčku, tatíčku, prosím tě, uklidni se, uklidni se!" a chtěla ho asi obejmout. On ji však odstrčil, že na něj nesmí ani sáhnout. V rodině nastalo hrozné ticho. Večer se vrátila služebná Mařenka. Ptala se, co se stalo. Otec jí to vysvětlil: "Mařenko, viděla jsi nebo slyšela jsi někdy, že by si milenec vdané ženy šel požádat o ruku jejího manžela. Taková sprostota!"

"Milostpane, to jsem v životě neslyšela, je to pravda?"

"Ano, Mařenko, právě dnes se mně to stalo, namluvili se v autobuse."

Mařenka spráskla ruce a udiveně se na milostpána dívala. Pak zvolala: "Měl jste mu napráskat!"

Čas běžel a vše bylo odpuštěno, ale nezapomnělo se. Úplná rodina se zachovala.

A jak to dnes chodí mezi manželi. Také dávají přednost svým zájmům a neohlíží se na děti?

Věra Niklová

Patník

Víte, proč se sloupkovité kameny, které stávaly podél silnic a jiných důležitých cest nazývaly patníky? Nevíte? Dovolte mi tedy podělit se s Vámi o to, co jsem zjistil.

V dobách, kdy ještě neexistovala auta a místo plechových miláčků si zámožní lidé k cestování pořizovali jízdní koně

a místo garáží stavěli stáje, byly tyto kameny umísťovány podél cest, aby usnadnily jezdcům nasednutí. Vyšvihnout se na dospělého koně není totiž snadné. Jezdec, který se postavil na zmíněný kámen, se na koňský hřbet vyšvihl mnohem snadněji. A protože se přitom odrážel patou, dostaly kameny název

patníky. Další funkce patníků, např. to, že označovaly kraj silnice nebo vzdálenosti, jsou až pozdější. V žádném případě se u cest neumísťovaly, aby pejsci u nich mohli zvedat zadní nožičky.

Jaroslav Vaněk

Novinky z Domovinky

“Krásný vzhled je na ten boží svět...” Tak jsme si zpívali jako děti, když jsme byly se třídou na výletě v krásné krajině.

Nyní, jako senioři, nemusíme na výlet, máme nově upravenou okrasnou zahradu hned pod okny našeho domova. Architektům se projekt povedl a zahradníci včas osázeli celou plochu podle plánu. Při procházce první naše cesta vede do zahrady. Příroda kouzlí divy. Stromy jsou již olistěné, mají krásné čerstvě zelené listy, záhony se rozzářily květy zasazených rostlin. Různé druhy budou kvést podle ročního období. Odpočíváme na lavičce a vnímáme krásu přírody kolem sebe. Ptactvo nám lítá nad hlavou, někteří švitoří, kosové někde blízko zpívají. Doplněk k příjemnému posezení. Dobrá věc se podařila. V září se dočkáme, že vodotrysk zašumí. V Domovince máme také zpěv. Nově zavedený do našeho programu. Jedná se o muzikoterapii. Tu vede paní Vladěna

Ranecká s kytarou a se zpěvem s českými lidovými písničkami a naše terénní pečovatelka paní Olga Hylišová hrou na piano.

Máme řadu nových klientů. Už se s námi sžili a jsou zde spokojeni. Mezi nimi jsou někteří, kteří potřebují zvláštní péči. Naše paní pečovatelky se jim plně věnují.

Byla u nás řada stážistů ze sociálních služeb např. z Humpolce a Světlé nad Sázavou. Odcházeli spokojeni, dost se toho u nás naučili pro svoji praxi. Kladně hodnotili provoz zdejšího zařízení a výbornou atmosféru, se kterou se zde setkali. Každou středu je u nás na výpomoc dobrovolnice paní Kodrlová, která rozvíjí komunikaci a čte na pokračování.

Vzpomněli jsme na 1. Máj, svátek práce a Máchovu báseň „Byl první máj, lásky čas“, dále revoluční dny v květnu 1945 a Den vítězství 8. května (letos připadl na neděli), současně na Den matek. Předchozí dny nám přišli popřát k svátku matek děti ze zdejší partnerské Nuselské

školy. Opět měly připravené pásmo z písní a tanečků. Obdařovaly nás svými výrobky. Na oplátku jsme připravili pohoštění.

Na charitativní akci Knycká pětihodinovka, která se konala 18.6. a jejíž výtěžek půjde ve prospěch klubu nemocných cystickou fibrózou, jsme upekli slané pečivo. 20.6. jsme na našem nástěnném kalendáři vyměnili oznámení jaro a přivítali oznámení léto.

V denním tisku jsme nezapomněli sledovat seriál o Karlu IV.

Měsíc červen je u konce. Myslím, že byl celkem úspěšný ke spokojenosti klientů jak v Domovince, tak u klientů, kteří používají služeb terénních pečovatelek, o které je velký zájem. Proto tato služba byla posílena o jednu pečovatelku.

Zasluhu na dobrém chodu má jak vedení Denního stacionáře pro seniory, tak všechny paní pečovatelky i přidružené profese. Děkujeme Vám všem za poctivou práci.

Věra Niklová

O trapasech

Trapasy jsou nepříjemným, ale nevyhnutelným průvodcem našeho života. Jejich příčiny mohou být rozličné. Tak např. ten, kdo rád dává k lepšímu faux pas (prohřešky) druhých a vypráví o nich různé legrační historky, si mnohdy nevšimne, že dotyčný nebo někdo jemu blízký (manželka, manžel, syn apod.) je přítomen. Pokud dotyčný historku vyprávěl před ním, dostává se do trapné situace. Tady platí: raději nepomlouvat, a když už chci něco takového vypravovat, dobře si zkontrolovat, že onen člověk

nebo jemu blízký nejsou na blízku.

Jiným a velmi častým zdrojem trapasů je vypěstovaný návyk, dalo by se říci podmíněný reflex. Např. člověk, který několik let bydlel v ubytovně v určitém pokoji a pak ho přestěhují do jiného patra, zamíří silou zvyku do původní místnosti a diví se, že se mu někdo jiný hrabe ve skříni. Měli jsme v penziónu jednu paní, která si vlezla ve „svém“ pokoji (ale o 1 patro níže) do postele a nebylo možno ji přesvědčit, že není „doma“.

Klasickým příkladem takového trapasu je zdařilý bakalářský příběh, v němž herec Bláha oznamuje své televizní manželce a tchyni, že odjíždí na dvoudenní služební cestu. Ve skutečnosti se ale ubytuje o pár bloků dál u milenky a chce si tam užít 2 dny nevěry. Když se setmí, požádá ho milenka, aby vynesl do popelnice kbelík smetí. Bláha vyběhne jen tak v županu a pantoflích, pohvizduje si, vysype kbelík, ale silou zvyku zamíří ne zpět do milenčina bytu, ale za roh do bytu své legitimní manželky.

Pokračování na str. 6.

Pokračování ze str. 5.

Stačí se ještě rozčilit, že rohožka už zase není na svém místě, a chystá se všem vynadat, ale teprve před vyjevenými zraky manželky a tchyně si uvědomí obrovský trapas, který způsobil. Dokonce i mně nezúčastněnému přecházel mráz po zádech, když jsem si představil, že bych byl na jeho místě.

Vzpomínám si na jiný úsměvný trapas, který ale neskončil takovou ostudou. Když jsem pracoval v Chotěbořských strojárnách, měli jsme tam jednu paní, říkejme jí třeba Císařová. Měla na starosti telefony. Telefon zazvonil, ona zvedl sluchátko a řekla: „Tady Císařová, Chotěbořské strojárny, prodejní oddělení. Co pro vás mohu udělat?“ Za chvíli nové zazvonění: „Císařová, prodejní oddělení Chotěbořských strojárn, co si přejete?“ A tak to šlo celý den, až se vytvořil jakýsi návyk. Jed-

nou si paní Císařová šla v polední přestávce koupit do nedalekého obchodu něco k jídlu. K její smůle tam měli na dveřích zvonek. Ona otevřela dveře obchodu. Ozvalo se zazvonění a paní Císařová zahlaholila pře-

Trapasům se asi nikdy zcela nevyhneme...

kvapeným prodavačkám a zákaznicím: „Tady Císařová, prodejní oddělení Chotěbořských strojárn. Co pro vás mohu ...? Bože, jsem to ale kr.“ Jinou příčinou trapasu může být, že si spleteme osoby. Potkáme někoho, s kým jsme domněle něco zažili, a hlásíme se k němu: „Ahoj, rád tě vidím. Pamatuješ, jak jsme se tehdy na chatě ...?“ Pokud jde o jinou osobu, může to mít nepříjemné následky.

Dalším zdrojem trapasu může

být chvilkový výpadek paměti. Jednou se stalo, že mě poslali suplovat za nemocného kolegu. Protože jsem neměl učebnici, vypůjčil jsem si ji od jednoho žáka v první lavici. Chodím uličkou mezi škamnami, procvičujeme látku. Asi po 20 minutách si všimnu, že v 1. lavici je žák, který nemá učebnici a dívá se do knihy se sousedem. „Ty nemáš knihu? Proč ses neomluvil?“ Žák na mě vyjeveně hledí. Bodejť ne, když jsem si knihu od něho před chvílí vypůjčil. „No, co koukáš, neumíš mluvit?“ pokračuji v peskování. Teprve díky šklebícím se obličejům jeho spolužáků si uvědomím, o čem jde. Nejraději bych se propadl pár metrů pod zem. Nu, trapasům se asi nikdy zcela nevyhneme. Ale přeji vám, abyste jich zažili co nejméně. A když už nastanou, abyste z nich vyšli bez velké úhony.

Jaroslav Vaněk

Jak nás okupovali Rumuni (Vzpomínky na 2. světovou válku)

Někdy v květnu 1945 se v okolí naší vesničky utábořily oddíly dvou armád: rumunská (tehdy už spojenců Britů, Američanů a Sovětů) a sovětské. Bylo nám oznámeno, že pro potřeby rumunské armády se v našem domě zabavují 2 pokoje. Jeden pokoj měl sloužit jako ložnice pro rumunského vojenského lékaře a spolu s ním tam měl bydlet i pravoslavný kněz (pop). Druhý pokoj měl sloužit jako kancelář, kde budou úřadovat. V našem sousedství bydlel rumunský kolonel (plukovník), zřejmě velitel rumunského útvaru. Jak byli ubytováni řadoví vojáci, nevím. Naši mě z obavy o mou bezpečnost nikam ne-

pustili.

Po zabrání dvou pokojů jsme já s maminkou spali v kuchyni. Na tatínka zbyl řezáč v přístavku u chléva. Za hlavu si dával patnáctilitrovou konev s mlékem, ale někdy ráno ji měl prázdnou. Rumuni neměli žádná motorová vozidla. Vojenský lékař měl koně, na němž objížděl pacienty. Některé pacienty léčil i u nás ve stodole nebo na dvoře. Lékař měl vojenského sluha Alexandra, chlapa jako hora. Pamatuji si, že nikdy neměl zašněrované boty. Sluha musel mimo jiné vyčesávat koňovi na hřbet šachovnici. Když se dojily krávy, přišel s litrovým hrnkem pro mléko pro doktora. Na zá-

praží ale upil a prohlásil česky: „Má dost.“

Až na pár slov Rumuni česky neuměli a domlouvali jsme se s nimi směsicí němčiny a ruštiny. K nám se Rumuni chovali slušně a přátelsky. Samozřejmě k nějakým problémům také docházelo. Vzpomínám, že jeden čas si Rumuni nabízeli kostky cukru. Pak jsme zjistili, že to byl náš cukr schovaný na lepší časy ve sklepě. Také si pamatuji, že jeden z Rumunů hrál hezky na housle píseň Santa Lucia. Jednou to u nás vonělo česnekem a sluha Alexandr se ptal, co že to budeme vařit.

Pokračování na str. 7

Pokračování ze str. 6.

Řekla jsem, že budeme péct bramboráky a vysvětlila mu, že to jsou Kartoffelomeletten. Sluha i doktor si pak poručili každý dva.

Můj otec byl za první světové války válečným zajatcem v Rusku. Pracoval v jedné ruské vesnici. Snad proto měl přátelský vztah i k ruským vojákům, kteří tábořili u naší vesnice.

Ukázalo se, jak je ten svět malý. Jeden z ruských vojáků pocházel z vesnice, kde otec jako zajatec žil. Bylo to dokonce v chalupě jeho babičky. Otec vzpomínal, že v chalupě neměli budík a ráno je tedy budil kohout – petuch. Ostatní vojáci se tomu smáli a voják se za to styděl.

Obě armády před sebou hnaly stádo dobytka, které sloužilo

jako zásobárna pro vojenskou kuchyň. Krávy se živily tím, že spásaly louky a pole. Po válce se ale začalo uvažovat ekonomičtěji. A tak byl dobytek odvezen, aby nepůsobil škody. Tím se silně zhoršila vojenská strava. Myslím, že pak měli k jídlu jen pokrm z kukuřice. Vojska zůstala u vesnice tuším do srpna 1945.

Marie Svobodová

Moje vzpomínka z dětství na rok osvobození 1945

Byla jsem ještě malé desetileté děvčátko. Bydlela jsem v krásném kraji Vysočiny, který v té době oplýval vzrostlými lesy plných hub, krásnými rybníky plnými ryb, rozkvetlými loukami všemi druhy překrásných lučních květů. Svě dětství jsem prožívala v malé chaloupce pod kopcem Melechov. Vyrůstala jsem bez táty, který podlehl na tuberkulózu, tj. nemoci zaprášených plic ze zdejších kamenických lomů. Měla jsem o 5 let starší sestru a tak jsme s maminkou obhospodařovaly naše malé hospodářství společně jen my tři.

V této malé vesničce byla rarita, že zde bydlel spisovatel Matěj Kuděj, český vypravěč bohémských zážitků a velký kamarád Jaroslava Haška z Lipnice n. Sázavou.

Vydali spolu knihu, kde vyprávěl zkazky, které čerpal od obyvatel a žen při draní peří. Cestoval od chaloupky k chaloupce a on se v rámci svých možností těchto seancí zúčastňoval a bedlivě poslouchal zkazky chudých lidí. Název knihy si ji nepamatuji, třeba se mezi čtenáři najde pamětník.

Ve vesničce jménem Radostovice měl pohádkovou chaloupku, ani hezkou ani ošklivou,

celou dřevěnou, snad jen štít byl cihlový, málo udržovanou. V chaloupce bydlel sám, byl to snad básník, snad povídkář, snad člověk s bujnou fantazií, vedl takový bohémský život.

S Jaroslavem Haškem milovali lipnické lesy, rádi chodili na houby. Matěj Kuděj měl nejraději takzvaná kuřátka, žluté houby, které rostly na pařezech stromů. I já a i všechny děti z vesnice jsme pro něho tyto houby sbíraly. Na jaký způsob houby upravoval a zda je i jedl dodnes nevím.

Já jsem s ním prožila krátký úsek života, když končila válka v r. 1945. Všichni jsme byli nadšení z dění kolem nás z osvobození rudoarmějci. Chudý lid, pracující vesměs v lipnických lomích, žijící v Radostovicích, kde bylo tehdy 31 chaloupek, se těšil na své osvoboditele, Rudou armádu.

Muži udělali na hlavní silnici velkou slavobránu z chvojí, stromů a krepového papíru a připravovali se na vítání vojáků.

Matěj Kuděj si vybral právě mě, malou školačku a učil mě uvítací básničku. Denně jsem ho navštěvovala, učil mě, jak se uklonit, srozumitelně přednášet, jak se usmívat, jak poslat vzduchem políbení, jak děkovat. Pro

mě to byla v té době velká čest. Básničku celou už si nepamatuji, pouze nějaké úryvky.

„Da zdrastvujet daragie družja...“ dále bylo v české řeči: Vám poděkování a lásku Vám, kéž znělo by, jak zvony, vždyť ne já sám, jsou nás už milióny. Však jednou se Vám ve všem vyrovnáme, poděkování a lásku Vám posíláme...

Ale skutečnost byla jiná, čekalo se týden, dva, ale vyzdobené Radostovice a já s nabíflouvanou básničkou jsme se osvoboditelů nedočkali.

Po uvítací cestě se najednou objevili pronásledovaní Němci, prchající před odplatou.

Po té jsem ještě za Matějem Kudějem chvíli docházela a sbírala pro něho kuřátka.

Čas letěl a letěl, začala jsem chodit do školy ve Světlé nad Sázavou. Najednou byla jeho chaloupka opuštěná a pohádkový spisovatel a povídkář z Radostovic zmizel, nikdo nevěděl kam. Chaloupka tam dodnes stojí, ale v úplně jiné podobě, koupil ji kupec z Prahy. Tak to je moje vzpomínka na dětství, dnes už je mi 80. roků a mnohé už dnes ani není pravda.

Ludmila Prchalová
Dům s pečovatelskou službou HB

Zahrada našeho domova

Milí čtenáři, jsem ráda, že se opět setkááme v naší rubrice o zahradničení „Zahrada našeho domova“. Jak jste prožili jarní měsíce? Měli jste možnost načerpat energii v přírodě, zasadit si sazenice zeleniny, bylinek nebo kytiček? Daří se Vaším vysazeným rostlinám a měli jste již možnost ochutnat Vámi vypěstované plodiny, např. ředkvičky, špenát nebo nějakou bylinku? Mně letošní jaro přineslo to nejkrásnější, v březnu 1. jarní den

se nám narodilo miminko, krásná zdravá holčička. Pěstování na zahrádce šlo tedy stranou, péče o miminko je nyní můj hlavní zájem, proto je ze mě nyní spíše pasivní uživatel zahrádky a konzument výpěstků mojí maminky. Ta svoji zahrádku letos zvelebila krásnou bylinkovou spirálou, kterou bych Vás chtěla tentokrát inspirovat. Kdo máte tedy možnost, neváhejte a spirálu si na své zahrádce vybudujte.

Dále jsem pro Vás připravila tro-

chu zajímavého o prvním ovoci, které patří bezpodmínečně k létu a které má snad každý rád, a pár receptů, jak toto ovoce využít.

A protože nám pod okny začíná kvést lípa (náš národní strom), píši níže o jejích blahodárných léčebných účincích.

Přeji Vám hezké léto, které letos přichází letním slunovratem 21. června 2016 v 00:35 hodin. Užijte si prázdniny a dovolené, těším se na příště.

Petra Vencová

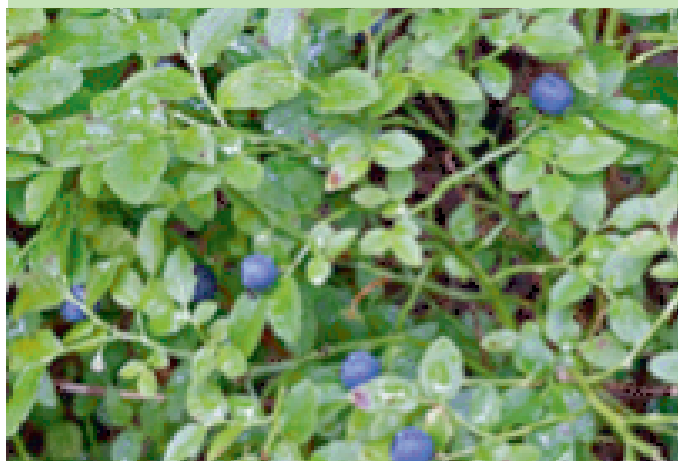
Jahodník obecný (lesní jahůdka)

Jahodník je jednou z rostlin zasvěcených Panně Marie a v astrologii planetě Venuši. Je to hojně rozšířená bylina rostoucí na slunných stráních a pasekách, v lesích a u cest, na jaře kvete drobnými bílými kvítky a voňavé červené plody dozrávají v červnu a červenci. Planě rostoucí druhy jahodníku jsou vytrvalé a nízké rostlinky s trojdílnými lístky a oddenky. Pro léčení se sbírá list i plody jahodníku. Listy obsahují flavonoidy, kvercetin, třísloviny, vitamin C, silici, draslík a další; plody jsou bohaté na cukry, pektin, vitamin C a A, železo, vápník, draslík, fosfor, kobalt, mangan a jód, kyselinu listovou, aromatické látky a další. Jahodník má močopudný účinek, pomáhá při infekčních průjmech, pročišťuje krev, podporuje činnost jater, snižuje krevní tlak, posiluje imunitu, plody se využívají při léčbě revmatismu a chudokrevnosti. Stopový prvek mangan obsažený v jahodách prospívá kostem, krvi, mozku, nervům, kůži, vlasům.

Borůvka černá

Borůvky známe jako keřiky rostoucí v lese v hustých porostech nebo jako pěstované tzv. borůvky zahradní – kanadské. Lesní borůvky dorůstají do výše 40 cm, zahradní až 4 m. Borůvky byly oblíbené od pradávna u našich předků a především v chudých horských oblastech doplňovaly lesní plody letní jídelníček. K léčení se používají listy borůvčí a zralé plody. Listy se používají hlavně k léčbě diabetiků a pro desinfekční účinek v trávicím a močovém ústrojí. Plody jsou známým lidovým prostředkem proti průjmu. Borůvky působí také antibakteriálně a příznivě na cévní stěny. Žvýkání čerstvých či sušených borůvek pomáhá při aftech v ústní dutině. Výborně regenerují oční sítnici a používají se při léčbě a prevenci šero-sleposti. Mají ochlazující účinek.

Jogurtová bublanina s letním ovocem

Všechny použité suroviny odměřujte kelímkem od jogurtu (125 g).

4 kelímky bílého jogurtu

4 kelímky polohrubé mouky

2 kelímky cukru

3 vejce

1 x prášek do pečiva

špetka soli, tuk a mouka na vysypání plechu ovoce

Ovoce opereme a necháme okapat na cedníku. Na těsto smícháme nejprve sypké ingredience kromě cukru, pak rozmícháme vejce s jogurty a cukrem a smícháme s moukou na hladké těsto. Těsto vlijeme na vymazaný a vysypaný hluboký plech a poklademe ovocem. Pečeme ve středně vyhřáté troubě asi 30 minut.

Lípa obecná

Lípa je mohutný medonosný strom až 20 m vysoký se srdčitými listy a světle žlutými květy. U nás je lípa od pradávna národním stromem patřící k českým dějinám. Podle pověstí pod lípou odpočíval Jan Žižka při válečném tažení, pod lípou kázal i mistr Jan Hus. Památné staré lípy, které se dožívají i tři sta let, jsou chráněny státem. Pro léčení se sbírá květ lípy obecné, velkolisté a srdčité. Drobné květy rozkvétají v červnu, silně medově voní a jsou hojně navštěvovány včelami. Hlavní léčebný účinek lipového květu je potopudný a uklidňující, dále močopudný, žlučopudný a tlumící kašel.

Medové lipové bonbony proti kašli

400 g medu

100 g želatiny (agar)

100 ml silného lipového čaje

100 ml odvaru z 20 – 30 g ibiškového kořínku (proskurník lékařský)

Ize přidat i šťávu z ½ citrónu

Med rozpustíme v jedné nádobě, ve druhé v horkém lipovém čaji rozpustíme želatinu a ve třetí svaříme ibiškový kořínek. Odvar z kořínku a želatinu přecedíme do nádoby s medem a dobře promícháme. Několik plochých talířů namastíme slunečnicovým olejem a nalijeme na ně medovou hmotu a necháme vychladnout přes noc. Druhý den, dokud zcela neztuhne, nařežeme ostrým nožem malé čtverečky jako karamelky a po ztvrdnutí uložíme do plechové krabice.

Borůvková omáčka na tvarohové knedlíky „Žahour“

1 litr borůvek rozvaříme se 100 g cukru, zalijeme šálkem mléka s rozkvedlanou moukou a povaříme do zhoustnutí. Podáváme ke knedlíkům z kynutého či tvarohového těsta.

Tvarohové knedlíčky

2 tvarohy měkké

2 vejce

špetka soli

4 lžíce moučkového cukru

strouhanka asi ze 4 rohlíků

hrubá mouka na zahuštění

V míse smícháme oba tvarohy s vejci, cukrem a solí a nasypeme tolik strouhanky a hrubé mouky, aby se daly tvarovat malé kulaté knedlíčky. Ty pak naházíme do hrnce s vroucí vodou, zamícháme, vaříme asi 5 minut, než vyplavou na povrch. Knedlíčky podáváme přelité borůvkovou omáčkou a sypané tvrdým strouhaným tvarohem.

Bylinková spirála

(zdroj: www.rodinnezahrady.cz, www.hobby.idnes.cz)

Bylinková spirála je pěkný a užitečný vertikální prvek pro pěstování bylinek, léčivek i jedlých travalek. Spirály se dají vybudovat v různých velikostech a provedeních. Přitom platí, že čím větší a vyšší je spirála, tím výraznější jsou rozdíly v působení jednotlivých mikroklimatických stanovišť. Nejrozšířenější jsou bylinkové spirály postavené ve stylu suché zídky, spirálovitě zatočená a ke středu se zvyšující suchá zídka, postupně plněná zeminou. Spirála může být kulatá, oválná i šiškovitá. Začátek spirály by měl být orientován k severu.

Rostliny vhodné na jižní stranu spirály: tymián, saturejka, dobromysl, rozmarýna, levandule, divizna.

Rostliny na východní a západní stranu: šalvěj, yzop, pelyněk, heřmánek, třezalka, medvědí česnek, zakrslé denivky, orlíček.

Rostliny na severní stranu: máta a meduňka, kontryhel, pažitka, petržel, kopr.

Jaroslav Tlustý: Příběh mého života

Milí čtenáři, rádi bychom Vám tímto životním příběhem předali vzpomínky pana Jaroslava Tlustého, který byl od roku 2010 klientem Domova pro seniory Reynkova. Bohužel pan Tlustý v prosinci 2015 zemřel a jeho příběh ne-

stačil prezentovat, jak zamýšlel. Proto jsme se rozhodli (a věříme, že by tomu byl pan Tlustý rád) zveřejnit jeho vzpomínky touto cestou.

Pan Jaroslav Tlustý přemýšlel o sepsání svých vzpomínek delší dobu. V minulém roce se se-

známil s paní Tomšů (dobrovolnicí Domova pro seniory Reynkova), která ho v jeho váhání podpořila, nabídla se, že mu se sepsáním pomůže a takto hezky to dopadlo. Příběh publikujeme na pokračování,

Část druhá – SOUROZENCI

Rodiče se snažili, abychom byli všichni slušně zabezpečeni a byli z nás slušní lidé. Nejstarší byla sestra Marie, která se brzy vdala a vzala si za manžela lesního dělníka, který bohužel v krátké době zemřel a sestra se sama starala o dva syny. Jeden se jmenoval Bohumil a druhý Josef. Sestra pracovala po smrti manžela jako dělnice u lesní správy.

Druhý syn rodičů, můj bratr Josef, byl zaměstnán u soukromníka, jako údržbář u pana Drahoše. Také on se brzy oženil a opustil rodný dům a žil společně s manželkou v Proseči. Jeho manželka pracovala jako dělnice v továrně na výrobu dýmek. Bratr Pepík měl se svojí manželkou celkem tři děti.

Třetí bratr Stanislav se oženil do obce Budislav a pracoval u lesní správy. Bydlel v domku po rodičích manželky v Budislavi, kde prožili celý život. Měli spolu devět dětí. Zemřel poměrně

mladý a jeho manželka těžce pracovala, aby uživila všech devět dětí.

Čtvrté dítě rodičů, moje sestra Anna, pracovala v továrně na výrobu košil, zástěr a jiného prádla. Ta se vdala za muže z Hradce Králové, kam se za ním odstěhovala. Jejich manželství však trvalo velmi krátce, její manžel byl záletník a to sestra nechtěla tolerovat. Po rozvodu pracovala, jako kuchařka v kuchyni, kam chodili na oběd budoucí vojenští lékaři a zaměstnanci na výrobu hudebních nástrojů. Tam poznala pana Říhu, který tam pracoval. Později si ho vzala. Prožili spolu krásné a spokojené manželství. Měli spolu dcery Jarušku a Květu.

Páté dítě mých rodičů byl Miroslav. Pracoval také v továrně, kde se vyráběly čibuky, fajfky a dýmky. Pan majitel továrny na dýmky se jmenoval pan Jarský a velmi si oblíbil bratra Miro-

slava, chodili spolu na potoční ryby – chytali pstruhy. Pan Jarský nedal na bratra dopustit, ale práci musel odvézt perfektní. Bratr si toho vážil a svou pracovitostí dokazoval, že si náklonnost pana šéfa zasloužil. Fajfky i dýmky se vyvážely do mnoha států, nejvíce do Belgie. Na čibuku se dělaly ozdobné řezy. Fajfky se vyráběly z kořenů olše, dřevo na výrobu se dováželo z Itálie a z Balkánu. Mirek se oženil, když byl na vojně v Hradci Králové, kde také po skončení vojenské služby zůstal. V Hradci Králové nastoupil k policii a docílil hodnosti kapitána. S manželkou Danou měli tři děti, Jarušku, Josefa a Miroslava.

Jako šesté dítě jsem se rodičům narodil já, a to 20. 9. 1925, jak už jsem v úvodu zmínil.

Pokračování příště.

**Na základě vyprávění
Jaroslava Tlustého sepsala
Jana Tomšů**

Setkání s banderovci

Bylo to už po válce, tuším v r. 1946. Bydleli jsme tehdy ve školním bytě v jedné malé vesničce na Třebíčsku. Bylo už k večeru a stmívalo se. Seděli jsme u večeře. Někdo zaklepal na dveře. Vyšel jsem do chodby a tam k mému překvapení stál voják s puškou. Součástí jeho

stejnokroje (blůza, kalhoty) jakoby každá byla z jiné soupavy. Mluvil jazykem, který připomínal ruštinu, ale nebyla to ruština, trochu připomínal polštinu, ale nebyla to ani polština. Vyrozuměl jsem, že chce mluvit s ředitelem školy. Zavola jsem otce. Pochopili jsme, že voják chce

mapu třebíčského okresu nebo Moravy. Otec se vymlouval, že žádnou nemá. Voják poručil, abychom ho zavedli do školní učebny. Tam visela na zdi velká, krásná, barevná mapa třebíčského okresu. Voják ji sroloval a odnášel si ji.

Pokračování na str. 11

Pokračování ze str. 10.

Před školní budovou jsme zahledli dalšího vojáka s puškou. Šlo o členy povstalecké ukrajinské armády Stepana Bandery. Bandera byl ukrajinský nacionalistický politik, který usiloval o samostatnost Ukrajiny. Za 2. světové války doufal, že se mu to podaří s pomocí nacistického Německa. Nabídl proto nacistům své služby. Skončil ale nakonec v koncentračním táboře. Němcům šlo o německou (Němci ovládanou) Ukrajinu, nestáli o politiku, který by chtěl vládnout podle svého. Banderovci bojovali proti Polákům, protože po 1. světové válce západní Ukrajina patřila k Polsku a proti sovětům v ostatních částech Ukrajiny. Po vpádu Němců do Sovětského svazu a jejich hrůzovládě bojovali i proti Němcům, po porážce Německa znovu proti sovětům. Ale vystupovali nepřátelsky i proti Židům aj. Ještě řadu měsíců po konci

2. světové války vedli marný boj proti sovětskému režimu, zabili dokonce jednoho významného sov. generála. Nakonec, když viděli marnost svého boje, rozhodli se v malých skupinkách přejít přes naše území na Západ do americké zóny. Protože Československo bylo ve sféře sovětského vlivu, požadoval Sov. svaz, aby Československo nasadilo proti banderovcům armádu a SNB, banderovce zajalo a předalo Sov. svazu. Nezkušený čsl. vojáci (i když byli v přesile) měli v bojích s velezkušenými a v bojích protřelými Ukrajinci velké ztráty. Banderovci byli jistě velmi stateční, ale dopouštěli se i mnoha ukrutností a za to byli kritizováni.

Ale abych se vrátil k onomu poválečnému večeru na Vysočině. Otec byl nešťastný, že přišel o nejceněnější školní mapu, a tak někde vystrachal menší mapičku a běžel za vojákem, aby ji

vyměnil. Bylo to trochu rizikové, protože banderovci se s nikým o svých příkazech nedohadovali a sahalo hned po zbrani, ale v tomto případě asi usoudili, že bude výhodnější malá mapa než nosit s sebou velkou a rozkládat ji někde v lese na mechu, aby v ní vyhledali trasu dalšího pochodu. Mapu vyměnili a zamířili do místního obchodu. Tam naplnili pytel různým zbožím a zaplatili penězi, které u nás neplatily. Pak zmizeli ve tmě. Událost se musela nahlásit. Mezitím se setmělo a přivolaným četníkům se ve tmě nechtělo pronásledovat velezkušené a všehoschopné Ukrajince. Bylo sice už po válce, ale vytoužený dlouhý mír nepřišel. Nucené rozdělení Evropy (a světa) vedlo k vytváření dalších konfliktů a ohnisek napětí a ty se začaly projevovat.

Jaroslav Vaněk

STOCK
MALÝ LETNÍ FESTIVAL - 21. ROČNÍK
13. 8. 2016
SHOUT THE BLUES BAND
CHOTĚBŮR
E.M.I.L.
HAVLÍČKŮV BROD
FORTUNA
HAVLÍČKŮV BROD
PUMPA
PRAHA
EXIT
ZDAR NAD SÁZAVOU
VIGO
JHLAVA
GUERO
HAVLÍČKŮV BROD
PŘEDPRODEJ VSTUPENK
Městská informační centra
HAVLÍČKŮV BROD • HUMPOLEC
Vinoteka SONG • JHLAVA

2016
DOBROHOSTOV LETNÍ PARKET
Začátek v 17.00
Vstupné: 150 Kč do 15. 7., 150 Kč od 16. 7., 200 Kč na místě
Místní podnikatelé: **Rebel** havlíčkovské pivo, **HOTEL SOLITACE**, **AMUNDSEN**, **MILOSLAV KONFRST AUTOOPRAVA**, **AUTOSKOLA**, **OKRAJNÍ ROSTLINY**

PÁTEK 12. 8. 2016 od 19 hod.
žlutý pes
TRAFFIC JAM • NICE NAVELS • EL'BRKAS
FESTIVAL DECHOVÝCH HUDEB NEDELE 14. 8. 2016, 14-20 hod.
MISTRÍŇANKA NOVÁ LESANKA • REBELKA • VYSOČINKA
www.stockfest.cz

FESTIVAL DECHOVÝCH HUDEB
STOCK 2016
DOBROHOSTOV LETNÍ PARKET - NEDELE 14. 8. 2016, 14-20 hod.
PARKET JE ČÁSTEČNĚ ZASTŘEŠEN
MISTRÍŇANKA NOVÁ LESANKA • REBELKA • VYSOČINKA

VSTUP: 150 Kč v předprodeji, 200 Kč na místě.
PŘEDPRODEJ VSTUPENK: HAVLÍČKŮV BROD • HUMPOLEC Městská informační centra, JHLAVA Vinoteka SONG
AUTOBUSOVÝ SVOZ ZDARMA (odjezd po skončení akce)
13.00 Havlíčkův Brod (česká spořitelna) - 13.30 Havlíčkův Brod (Humpolecká OHV) - 13.30 Snojovice - 13.30 Lupa - 13.40 Dobrohostov.
Informace na tel. 602 567 728, e-mail: kletecka@thb.cz, www.stockfest.cz

PÁTEK 12. 8. 2016 od 19 hod.
žlutý pes
TRAFFIC JAM • NICE NAVELS • EL'BRKAS
21. MALÝ LETNÍ FESTIVAL
13. 8. **SHOUT THE BLUES BAND • E.M.I.L. • FORTUNA • PUMPA • EXIT • VIGO • GUERO**
začátek v 17.00

Vzácná návštěva

Ve středu 25. května nás poctila svou návštěvou paní PhDr. Zuzana Bubílková. Beseda proběhla v jídelně za velkého počtu posluchačů. S paní Bubílkovou jsme se mimo jiné dost pobavili, vyprávěla nám spoustu veselých historek se známými osob-

nostmi a také nám prozradila svůj recept na to, jak být ve vyšším věku stále fit a vypadat o pár let mladší. Děkujeme za návštěvu.

Petra Plodíková,
terapeutka

Výlet do Dolní Krupé

V sobotu 18. června jsme se vypravili do Dolní Krupé na hudební vystoupení kapely Rose Band. Vystoupení se konalo v zámeckém parku, počasí nám přálo a tudíž nám nic nebránilo mile si zpříjemnit sobotní odpoledne.

Petra Plodíková,
terapeutka

Snoezelen anebo co to vlastně je

Milé čtenářky, milí čtenáři, rádi bychom Vás seznámili s novou volnočasovou aktivitou v našem Domově. Jedná se o tzv. metodu multismyslového vnímání, která je velice populární ve světě a v naší zemi se začíná rozvíjet. Její oficiální název je metoda Snoezelen.

Snoezelen je koncept – filozofie realizovaná ve speciálně upraveném prostředí, které vytváří pocit pohody, uvolnění, zklidnění, ale také stimuluje, probouzí zájem, vyvolává vzpomínky, snižuje pocity strachu a úzkosti, vyvolává pocity jistoty a bezpečí, přináší radost. Zmíněná metoda sloužila ke zvyšování kvality péče o těžce mentálně postižené, ale v sou-

časné době se těší oblibě i u zdravých jedinců.

Snoezelen se zabývá 12 smysly člověka. Hmat, životní smysl, smysl pro pohyb a smysl pro rovnováhu nás spojují s tělem, jsou to fyzické tělesné smysly. Čich, chuť, zrak a smysl pro teplo nás spojují se světem. Zažíváme skrze ně vlastnosti věcí. Jsou to duševní smysly. Duchovní smysly skrze které můžeme dělat něco sami se sebou. Sluch, smysl pro slovo, smysl pro myšlenky druhého člověka a smysl pro já druhého člověka jsou smysly, které se podílejí na tvorbě lidské kultury, umění a sociálních vlastností života.

Koncepce Snoezelenu nám dovoluje také prolínání mnoha dalšími terapiemi a terapeutickými postupy jako jsou muzikoterapie, dramaterapie, biblioterapie, aromaterapie, arteterapie, ergoterapie a animoterapie, které se v našem Domově hojně využívají.

S metodou Snoezelen jsme se

poprvé setkaly na počátku roku 2015, kdy jsme začaly navštěvovat seminář Průvodce ve Snoezelen – MSE prostředí. Průvodkyní nám byla paní Bc. Renáta Filatova –prezidentka ISNA-MSE® pro ČR a Slovensko. V říjnu toho roku jsme započaly naše první hodiny věnované 12 smyslům člověka. Tyto společné chvíle trávíme každé úterý v odpoledních hodinách na terase na žlutém patře. Převážně se setkáváme s klienty z Domova se zvláštním režimem. Naš první blok byl věnován levanduli, její vůni a barvě. Následoval blok věnovaný citronu, jeho kyselosti a barvě. Po letních prázdninách se klienti mohou těšit na kávu. Mezi tím, co se setkáváme na terase na žlutém patře, zařizujeme si s pomocí našich skvělých údržbářů místnost multismyslového vnímání, kde budeme mít možnost měnit a přizpůsobovat se jedinci.

Veronika Secká,
Kateřina Nováková

Seniorpoint v Havlíčkově Brodě

Od 4. od 8. 7. 2016 kancelář Senior Pointu v Havlíčkově Brodě uzavřena z důvodu čerpání dovolené! Můžete využít počítače – trénování paměti, vyhledávání apod., konzultace a běžné činnosti (registrace Senior pasů...).

Od 11. 7. 2016 bude po loňských zkušenostech zahájen prázdninový provoz – můžete nás navštívit denně od 8 do 12 hodin.

V úterý 12.7.2016 od 8 do 16 hodin se uskuteční další Poradenský den v Senior Pointu – Alzheimer poradna Kraje Vysočina

Osobní konzultace je vždy nutné domluvit telefonicky (tel.: 561 111 323 nebo 733 629 018) nebo přes email: rypalova.m@alzheimerpodnavysocina.cz

Více informací na www.alzheimerpodnavysocina.cz

Pravidelné aktivity: Nordig walking, Vycházkové dopoledne, Zdravotní cvičení, Zdravotní monitoring a Rukodělné dílničky budou pokračovat od čtvrtka 1.9.2016.

Od května probíhá velice úspěšný kurz Výtvarné akademie pro seniory – I Rembrandt nějak začínal..., který se uskutečňuje za podpory města Havlíčkův Brod – dotační titul „Město bez bariér“.

Pokračování kurzu opět od září!

Hádanky

A: Které povolání se skrývá v následujících větách?

1. Koupíš si motorku či televizor?
2. Na hlavě měla závoj a květinu.
3. Na cestu den ti stačí těžko.
4. Vodní proud zmrzl i na řece.
5. Vlasta vaří dobře.
6. Dopsal úkol a řekl: Hotovo!
7. Jurko vaří lépe než mnohá žena.
8. Návštěvníky ZOO léká řev lvů.
9. Výš do hor nikoho nepustili.
10. Za málo dní končí starý rok.
11. Známe ta říkadla.
12. Klárko, miní Karel požádat o tvou ruku?

Řešení:

A: 1. učitel, 2. voják, 3. student, 4. zmrzlinář, 5. stavař, 6. kolář, 7. kovář, 8. lékař, 9. horník, 10. lodník, 11. metař, 12. kominík

B: 1. maso, 2. vejce, 3. ovar, 4. pečivo, 5. omáčka, 6. uzeniny, 7. zelenina, 8. pečeně, 9. jelito, 10. máslo, 11. čaj, 12. tvaroh

Pozn.: Neodpovídající délka samohlásky se toleruje.

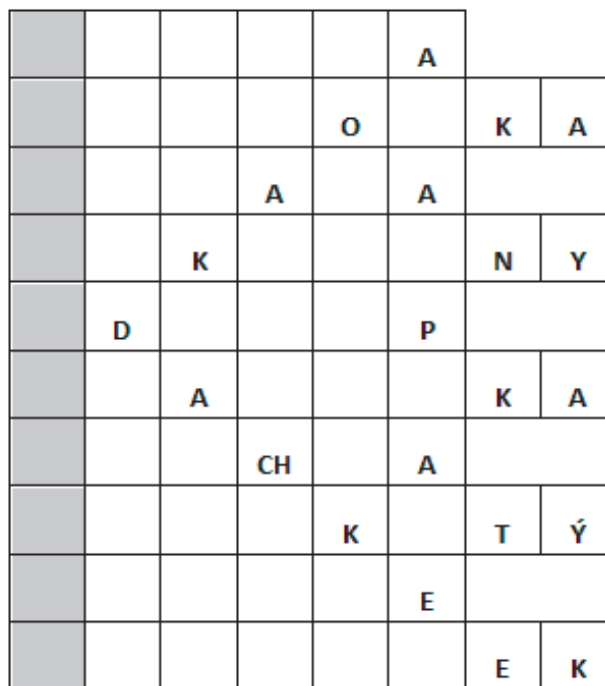
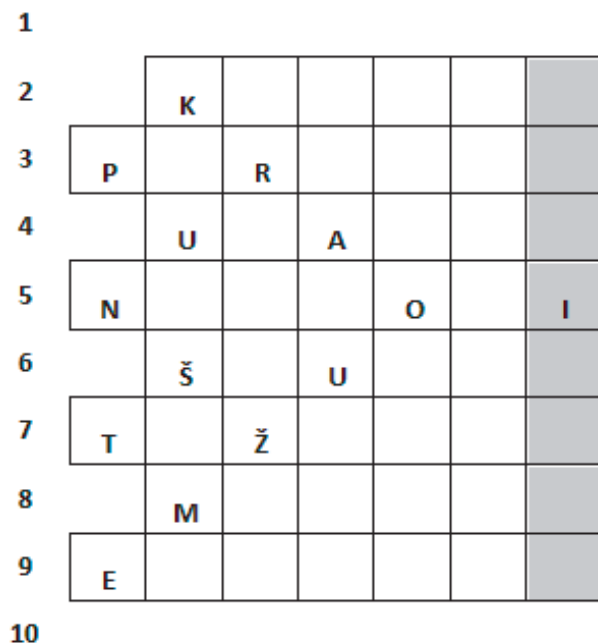
B: Které potraviny se skrývají v následujících větách?

1. Chovají doma soba.
2. Dávej cestou pozor, ať neupadneš.
3. Cizinec se naučil mnoho nových českých slov a rčení.
4. Upeč, lvo, něco dobrého.
5. Pepo, mačkáš mi ruku.
6. To se tuze Niny dotklo.
7. Za komunismu nás učili téze Lenina.
8. Eva upeče někdy dort.
9. Když rozbila vázu, řekla, že jí to je líto.
10. Franta má složité rodinné vztahy.
11. Proč a jak se to stalo?
12. Sotva roh domu opravil, poškodil mu ho znovu nákladák.

Křížovka

Vyplněnou křížovku se správnou tajenkou odevzdejte na recepci DS Reynkova do 10. srpna, tři vylosovaní získají hodnotné ceny.

„KDYBY ČLOVĚK DĚLAL JENOM SAMÉ ROZUMNÉ VĚCI,tajenka.....“

- 1.
2. CHOCHOLATÝ PAPOUŠEK
3. SPOLEČNÍK, KOLEGA
4. KONFIDENT
5. HLAVNÍ MĚSTO KENI
6. ŽIDOVSKÉ JÍDLO Z HUSY
7. NÁMĚSTÍ
8. BAKTERIE DRUH
9. TKÁŇ Z VRSTEV BUNĚK
- 10.

- NUCENÍ NA ZVRACENÍ
HOSPODÁŘKA
LEGRACE
DRUH TĚSTOVIN
VZDÁLENOST
ADEPTKA, ŽADATELKA
BÝVALÉ ŘECKÉ PLATIDLO
CELERU
VÝTAŽEK
NÁPADNÝ ŘÍČNÍ PTÁK

POMŮCKA: EPITEL, NAUZEJA, ESENCE

Autorkou křížovky je Markéta Kufrová.

.....

Redakce: Věra Niklová, Jaroslav Vaněk, Ludmila Prchalová, Jitka Hojná a další přispěvatelé

Redakční rada: Ondřej Rázl, Magdaléna Kufrová, Petra Plodíková, Zdena Lehmannová

Kontakt: plodikova@ssmhb.cz, 569 433 757.

Náklad: 400 ks

Za případné chyby v textu se omlouváme.

Uzávěrka příštího čísla 5. září 2016.

.....

**SPONZOREM
ČASOPISU JABLÍČKO
JE SPOLEČNOST UNI-
DERMA s.r.o., KTERÁ
NABÍZÍ KOSMETIKU
PRO KOMPLEXNÍ PÉČI
O NAMÁHANOU
POKOŽKU. Více na
www.uniderma.cz**

UNIDERMA®
PROFESSIONAL HYDRA SYSTEM